

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 15. oujka 2009.

Neka milost evanđelja obnovi Afriku

Draga braćo i sestre!

Od utorka 17. do ponedjeljka 23. oujka boravit ću na svojem prvom apostolskom putovanju u Afriku. Posjetit ću glavni grad Kameruna Yaounde gdje ću predati "radni dokument" (Instrumentum laboris) Druge posebne sinode za Afriku, koja će se u listopadu odrati u Vatikanu; proslijedit ću zatim za Luandu, glavni grad Angole, zemlju koja je, nakon dugotrajnog unutarnjeg sukoba, ponovno pronašla mir i sada je pozvana izgrađivati se u pravednosti. Tim posjetom namjeravam u duhu zagrliti cijeli afrički kontinent: njegove bezbrojne različitosti i njegovu duboku vjersku dušu; njegove drevne kulture i njegov tegobni put razvoja i pomirenja; njegove teške probleme, njegove bolne rane i njegova golema bogatstva i nade. Namjeravam učvrstiti u vjeri katolike, ohrabriti kršćane u ekumenskom radu, uputiti svima navještaj mira koji je Uskrsli Gospodin povjerio Crkvi.

Dok se spremam na to misionarsko putovanje, u duši mi odjekuju riječi apostola Pavla koji liturgija predlaže našoj meditaciji na današnju Treću korizmenu nedjelju: "A mi propovijedamo Krista raspetoga – piše Apostol korintskim kršćanima – idovima sablazan, poganima ludost, pozvanima pak - i idovima i Grcima - Krista, Boju snagu i Boju mudrost" (1 Kor 1,23-24). Da, draga braćo i sestre! Putujem za Afriku sa sviješću da nemam što drugo ponuditi i darovati onima s kojima ću se susresti osim Krista i Radosne vijesti o njegovu kriju, otajstvo njegove najveće ljubavi, boanske ljubavi koja svladava svaki čovjekov otpor i omogućuje opraštati i ljubiti čak i neprijatelje. To je milost evanđelja koja je kadra preobraziti svijet; to je milost koja može obnoviti i Afriku, jer rađa neodoljivom snagom mira i dubokim i radikalnim pomirenjem. Crkva dakle ne ide za ekonomskim, društvenim i političkim ciljevima; Crkva naviješta Krista, sigurna da evanđelje može dotaknuti srca svih ljudi i obnoviti ih, obnavljajući na taj način iznutra osobu i društvo.

Dana 19. oujka, upravo u tijeku pastoralnog putovanja u Afriku, proslavit ćemo svetkovinu svetog Josipa, zaštitnika sveopće Crkve i mog osobnog zaštitnika. Sveti Josip, upozoren u snu od anđela, morao je pobjeći s Marijom u Egipat, u Afriku, da spasi upravo rođenog Isusa, kojega je kralj Herod htio ubiti. Ispunila su se tako pisma: Isus je išao stopama drevnih patrijarha i, poput izraelskog naroda, vratio se u Obećanu zemlju nakon izgnanstva u Egiptu. Nebeskom zagovoru toga velikog sveca povjeravam predstojeće hodočašće i narode čitave Afrike, s izazovima s kojima se suočavaju i nadama koje gaje. Na poseban način mislim na rtve gladi, bolesti, nepravdi, bratoubilačkih sukoba i svih oblika nasilja koji naalost nastavljaju pogađati odrasle i djecu, ne štedeći ni misionare, svećenike, redovnike, redovnice i dobrovoljce. Braćo i sestre, pratite me na ovom putovanju svojom molitvom, zazivajući Mariju, Majku i Kraljicu Afrike.

Nakon Angelusa:

Danas prije podne se u bazilici Sv. Pavla izvan zidina završava Jubilej sveučilištaraca u Pavlovoj godini, koji su potaknuli Kongregacija za katolički odgoj i Papinsko vijeće za kulturu a organizirao Rimski vikarijat na temu "Naviještam vam ono čemu se klanjate a da ne znate što je. Evanđelje i kultura za novi humanizam". Vrlo sam sretan što su u Rimu nazočni ugledni docenti i delegati za sveučilišni pastoral sa svih kontinenata. Taj događaj predstavlja vanu etapu u uvijek ivom dijalogu između Crkve i sveučilišta. elim da se u svim partikularnim Crkvama razvija sveučilišni pastoral, za obrazovanje mladih i za stvaranje kulture nadahnute na evanđelju. Dragi sveučilištarci, bodrim vas i pratim molitvom.